

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadelebirligi24.net
mucaadelebirligi@gmail.com
t.me/mucaadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazeteSon
mucaadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

17 Haziran 2026 S.116

Saldırılarınız Sökmeyecek!

Polis ordularınızla kör karanlıklarda kapılarımıza dayansanız da... Her basın açıklamasına, her hak arama çabamıza azgınca saldırırsanız da... Grevlerimiz sizin "milli güvenliğinizi tehdit" ettiği için yasaklarsanız da... Başaramayacaksınız. Saldırılarınız sökmeyecek. Birleşik devrimin toplumsal güçlerini teslim alamayacaksınız!

Devamı 2. sayfada...

2 ABD-Siyonist İsrail Yenildi

5 Öğretmenlere Saldırı

7 Eskişehir'de Tutuklamalar

9 Faşist Baskı Sonlandırılmalı

11 Kale Düştü, Vezir Açıkta, Şah Korumasız

Saldırılarınız Sökmeyecek!

Manşet

Direnışlere coplu gazlı saldırılar, gözaltılar... İşçi ve emekçilere, gençlere, kadınlara yönelik bitmek bilmeyen baskılar... Ve devrimcilere yönelik baskınlar, tutuklamalar...

Yine kapılarımıza dayandılar kör karanlıklarda. Yine polis orduları eşliğinde gözaltına aldılar yoldaşlarımızı. Bahaneler hiç değişmiyor: "Yasadışı örgüt üyeliği"!

NATO zirvesi yaklaştıkça daha korkak, daha saldırgan ve daha hoyrat oluyorlar.

Artık neredeyse her işçi eylemi, her direniş, her hak arama mücadelesi devletin fütursuz saldırısıyla karşılaşılıyor. Madenciler grev kararı alıyor, cumhurbaşkanlığından yasak kararı geliyor hemen: "Milli güvenliği bozucu nitelikte"! Hep aynı terane, hep aynı sahtekarlık, hep aynı yalan!

Ankara Eti Maden, Eskişehir Kırka Bor, Kütahya Emet Bor, Balıkesir Bigadiç Bor... 600 bin kamu işçisinin toplu görüşmelerdeki sefalet ücret artışlarına verdikleri tepkiydi grev kararı. Devlet-i ali yasaklayıverdi derhal grevi.

Kömür madeninde işçiler yerin yedi kat altına inip kendilerini madene kilitliyor, açlık grevi eylemine başlıyor.

Öğretmenler Ankara'da, en temel hakları için eylemdeler. Yerlerde sürükleniyorlar, gözaltına alınıyorlar. Madencileri örnek alıp artık bedenlerini açlığa yatırıyorlar.

İzmir belediye işçileri, Bursa enerji işçileri, Tuzla tersane işçileri... Her yerde dalga dalga yayılan eylemler, direnişler, grevler...

Ne iktisadi olarak, ne siyasi olarak eylemlerin önünü alabilecek bir gücü var düzenin. Dinci faşist iktidar ve tekelci sermaye sınıfı hayatta kalabilmek adına daha çok saldırmaktan, daha yoğun baskıdan başka bir yol bulamıyor. Daha koyu bir karanlık çöküyor ülkenin üstüne.

Gecenin kör karanlıklarında evlerimizi basıyor, gözaltına alıyor, zindanlara atıyorlar. Güçlü devlet!.. Nasıl da soluk aldırılmaz bir baskı cenderesi kurmuşlar böyle!

Bu, yönetmek değil! Bu, emekçi halklara karşı, birleşik devrimin toplumsal güçlerine karşı aman vermez bir savaş!

Korkuyorlar. Korktukları için daha çok, daha yoğun, daha şiddetli saldırıyorlar. Onlar saldırdıkça birleşik devrimin eylem dalgası yükseliyor, emekçilerin direnç katsayıları büyüyor.

O polis ordularınızla kör karanlıklarda kapılarımıza dayansanız da... Her basın açıklamasına, her hak arama çabamıza azgınca saldırırsanız da... Grevlerimiz sizin "milli güvenliğinizi tehdit" ettiği için yasaklarsanız da... Başaramayacaksınız. Saldırılarınız sökmeyecek. Birleşik devrimin toplumsal güçlerini teslim alamayacaksınız!

ABD-Siyonist İsrail Yenildi

Editör

ABD emperyalizmi, yanına küçük fino köpeğini alarak, kendi başlattığı savaşta yenildi. Bu, artık tartışma götürmeyen bir olgudur.

9 Mart'ta yani İran'a karşı savaşın başlatılmasından sadece 10-11 gün sonra gazetemizin sayfalarında şunu yazmıştık:

"Ama yenilecekler işte! Bu tespit ya da düşünce diyelim, bir temenni, bir arzunun ifade edilmesi sonucu yapılmış değil. Aksine, emperyalist propagandanın düşüncelerimizi baskı altına almasına izin vermeden yapılan somut olguların bilimsel ve soğukkanlı bir değerlendirmesinden varılmış bir sonuçtur."

Yaptığımız kehanet filan değildi. Sadece Trump ve avanesinin emperyalist medya üzerinden yürüttükleri propaganda bombardımanının, düşüncelerimiz baskı altına almasına izin vermemiştik; hepsi bu.

Önce bu saldırgan ikilinin savaşı başlatmadaki gerçek amaçlarının altını çizelim. Bu, iddia ettikleri gibi İran'ın nükleer silah edinmesini önlemek değildi. İran, en üst düzeyden, nükleer silah edinmeyi amaçlamadığını ve buna gerek görmediğini; dahası nükleer silah edinmenin dini inanları dolayısıyla "caiz" olmadığını açıklamışlardı. Saldırgan ABD-Siyonist İsrail'in bu açıklamayı inandırıcı bulup bulmamalarının önemi yok, çünkü her ikisinin de nükleer silahları vardı zaten ve İran bu iki nükleer güce yok oluşla karşılaşmadıkça saldırmazdı. İran'ın nükleer silah edinmesini önlemek, bu saldırının bir bahanesiydi; o kadar.

Peki gerçek neydi? ABD'li iki ekonomist, Richard Wolff ile Michael Hudson şöyle açıklıyorlar: "İran savaşı, imparatorluğun çöküşünü yavaşlatmaya çalışan çaresiz bir proje"dir. Bu, Leninist Par-

tinin öteden beri işaret ettiği bir olgu. İki ABD'li ekonomistin işaret ettiği "imparatorluk" yani ABD çöküş sürecine girmişti ve sağa-sola saldırarak bu süreci durdurmaya çalışıyordu. Venezuela saldırısı, Grönland'a dair "hak" iddiaları, Kanada'yı eyalet haline getirme hayalleri vb vb. hepsi buydu.

İran'ın tam ekonomik ilhaki için kukla bir "lider"e, boyun eğmiş bir ülkeye; tüm kaynakların ve zenginliklerin yağmalanmasına sesini çıkarmayacak bir yönetime ihtiyaçları vardı. Bu, ABD'nin çöküş sürecini yavaşlatabilirdi. Çünkü orada elde edilecek bir zafer servet-zenginlik yağmalaması yanı sıra ABD'ye olağanüstü bir "caydırıcılık kazandıracak; Çin ve Rusya'nın önü kesilecek vb vb.

Sorunu İsrail'in kışkırtması, "Epstein dosyaları" üzerinden siyonist İsrail'in Trump'a şantaj yapması sonucu açıklamak, yüzeysel bakış açısının işaretiydi. Savaşı isteyen bizzat ABD-Trump idi. ABD, her zaman yanında küçük bir fino köpeği gibi gezdirdiği siyonist İsrail'i yanına almıştı. Elbette siyonist İsrail'in çıkarları da vardı bunda. Her şeyden önce İran'ın yıkıma uğratılması Orta-Doğu'da bu güçlere karşı direnen örgüt ve yapıları önemli bir destekten yoksun bırakacaktı.

Birkaç günde "iş bitiririz" hayaliyle başlattıkları savaş, İran'dan beklemedikleri bir direnişle karşılaşınca üç aydan fazla uzadı. Özellikle siyonist İsrail ağır bir darbe aldı. Askeri ve sivil altyapısının tahrip olması anlamında değil. Bu var ama bundan çok daha önemlisi, Yahudi halk, özellikle "yerleşimci" denen yağmacı işgalciler büyük bir şok yaşadılar.

İlk defa bir savaşta haftalar boyu sığınaklardan çıkamıyor, savaşın korkusunu

yaşıyor; çocuklarının gözünde bu korkuyu okuyorlardı. Dayanılacak gibi değildi. İmkani olan hemen pılı-pırtıyı toplayıp soluğu başka ülkelerde aldı. İmkani olmayan savaşın bitmesini bekledi. Siyonist İsrail'in kabusu daha yeni başlıyor. Çünkü, "Aliyah"lara yani dışardan işgal edilmiş topraklara insan göçü üzerine kurulu siyonist İsrail'de göç tersine dönmeye başladı. Hem de panik halde bir tersine göç. Tahrip olan askeri ve sivil alt yapı vb. telafi edilebilir ama savaş korkusundan kaçan nüfusu telafi edecek hiç bir şey yok. İsrail ordusu, kendi Genelkurmay Başkanı'nın ifadesiyle tam da bu nedenle "çöküyor".

Ama asıl çöküş ABD tarafında. Büyük şaşaaıyla İran karasuları açıklarına getirdiği dev uçak gemilerinin hiçbir işe yaramadığı, kolayca ve ucuza mal edilen dronların, füzelerin, roketlerin saldırısından kaçmak için bin-binbeş yüz mil öteye kaçıp orada demirlemek zorunda kaldılar. Basra Körfezi civarında işbirlikçi-gerici Arap devletlerinde yıllar boyu bulundurduğu askeri üsler, istihbarat tesisleri gibi akla gelebilecek ne varsa, hepsi ya tümünden yok oldu ya da kullanılmaz hale geldiler.

Saldırı için füzeleri, hava savunma sistemleri için gerekli füzeler, savaş mühimmatı ilk yoğun saldırıdan sonra tükenmeye başlamıştı. Her şeyi bir kaç günlük savaşa göre hesaplama hatasının asıl acısı burada ortaya çıktı. Üç aylık savaşın sonunda İran silahlı güçleri savaş kapasitelerini önemli ölçüde korurken, ABD'nin savaşı sürdüreceği hali kalmamıştı. Ne hava savunma için, ne saldırı için

füzeleri ne mühimmatları kalmıştı. Trump sürekli "zafer" ilanları yapıyor ve her "zafer" ilanından sonra tehditler savuruyordu. Bunun tek anlamı vardı: İran'a "beni bırakın, çekip gideyim" demeye getiriyordu.

İran, bırakmasına bırakırdı da, siyonist İsrail bunun için gerekli zemini Beyrut/Lübnan'a saldırarak ortadan kaldırıyordu. Trump/ABD'nin ise savaşı bir gün olsun sürdüreceği mecali kalmamıştı. Sonunda Trump küfürlü ifadeler kullanarak Netanyahu seslendi ve böyle giderse kendilerinin aradan çekileceğini, siyonist İsrail'in İran'la başbaşa kalacağını söyledi. Bu tehdit, siyonist İsrail'in başı faşist Netanyahu'nun acı bir fren yapmasına yetti.

Anlaşma, dijital ortamda ABD-İran arasında imzalandı. Siyonist İsrail, anlaşmada taraf bile olamadı. Anlaşmanın maddelerini saymamıza gerek yok; anlaşma metnine kolayca erişilebilir. Şuna işaret etmekle yetinelim: ABD-siyonist İsrail çocuk öldürmek, katliam yapmak dışında hiç bir amaçlarına, hedeflerine ulaşamadılar. ABD, Basra Körfezi çevresindeki askeri üs ve tesislerinin büyük bir kısmını kaybetti, kalanlar ise kullanılmaz hale geldi. ABD, hem Basra Körfezi hem de Irak-Suriye gibi Ortadoğu ülkelerinden askerlerini önemli ölçüde çekmek zorunda kaldı. Savaş için harcadığı yüz milyar doların üstüne, İran'dan çaldığı üç yüz milyar doları bulan "dondurulmuş varlıklar"ı serbest bırakmayı kabul etti, bunun yirmi beş milyar doları daha anlaşma yapılmadan İran'a gönderildi; vb vb.

Bu tespit ya da düşünce diyelim, bir temenni, bir arzunun ifade edilmesi sonucu yapılmış değil. Aksine, emperyalist propagandanın düşüncelerimizi baskı altına almasına izin vermeden yapılan somut olguların bilimsel ve soğukkanlı bir değerlendirmesinden varılmış bir sonuçtur.

En önemlisi, nükleer silah kapasitesini bir yana koyarsak, ABD'nin konvansiyel savaş kapasitesinin sınırları ortaya çıktı: İran'ı bile alt edebilecek bir kapasite değil. Hem de fino köpeği siyonist İsrail'le birlikte.

Bu yenilgiyle birlikte ABD'nin çöküşünün hızlanmasına kesin gözüyle bakabiliriz. Ancak bu noktada süreci baş aşağı koymamak için şunun altını çizmek gerek: ABD bu savaşta yenildiği için çökmüyor; aksine, zaten çöküş sürecinde olduğu için yenildi. Yenilgi ise bu sürece büyük bir ivme katacak.

Nazım'ın dediği gibi: "Güzel günler göreceğiz..."

Özşen Madencilik İşçilerine Ateş Açıldı

Edirne Uzunköprü'de eski Tekirdağ EAKP İl Başkan Yardımcısı Bekir Kiremitçi'ye ait Kiremitçiler Grup bünyesindeki Özşen Madencilik işçilerinin haklarının gasp edilmesine karşı başlattıkları direnişin 24. gününde. Uzunköprü'de bulunan şirket binasının önüne giden işçiler bina giriş-çıkışını kapattı.

Özşen Madencilik işçileri, bir yıldır mesai ücretlerini, Şubat ayından beri de maaşlarını alamıyor. Emekli olan madencilerin ise tazminatlarını alamadıkları belirtiliyor. İşçi sağlığı ve güvenliği önlemleri de alınmıyor.

Bu süreçte 21 işçi tazminatsız olarak işten çıkarıldı. Şirketin konkordato ilan etmesi üzerine işçilerin alacaklarının akıbeti tamamen belirsiz hale geldi.

Şirket önünde bekleyen işçiler yaşadıkları ekonomik sıkıntıları ve taleplerini dile getirdi. Özşen Madencilik'te çalışırken parmağı kırılan bir işçi "Akşam başka sabah başka konuşuyorlar. Oylamayı bırakın hepimiz borç içindeyiz. Artık yeter verin hakkımızı gidelim. Siz kendinize başka işçi bulun, biz kendimize başka iş bulalım. Hepimiz borç içindeyiz, cebimde yüz lira para var. Artık bizim sabrımız kalmadı. Yarın Edirne'ye Erdoğan'ın katılacağı açılışa gideceğiz. Sorun çözülmezse Ankara'ya da gideceğiz" dedi.

Özşen Madencilik'te çalışan işçisinin annesi ise "Benim oğlum 18 yaşında madene girdi, okulunu bırakmak zorunda kaldı. Şimdi askere gitti. Asker giderken para verileceği söylenmişti ama verilmedi. Dün oğlum aradı 'Anne artık idare edemiyorum' dedi. Ben oğlum için buradayım" dedi.

Özşen madencilik işçilerinin ta-

lepleri şu şekilde:

- * İşten atılanların işe geri alınması,
- * Üç aydır ödenmeyen maaşların ödenmesi,
- * Bir yıldır ödenmemiş mesai ücretlerinin ödenmesi,
- * Emekli olan madencilere tazminat haklarının ödenmesi,
- * Çalışma koşullarının işçi sağlığı ve güvenliği kurallarına uygun şekilde iyileştirilmesi.

Özşen Madencilik İşçileri Ve Ailelerine Ateş Açıldı

Özşen Madencilik işçilerinin haklarının ödenmesi için başladıkları direnişin 26. gününde şirket önünde bekleyen işçiler ve ailelerin üzerine 3 el ateş edildi. İşçilere yapılan silahlı saldırının ardından patronun adamları bir kez daha işçilere saldırdı. Bağımsız Maden İş Saldırıya karşı tüm emekçilere bulunduğu kentlerde dayanışma eylemi yapma çağrısında bulundu.

Bağımsız Maden-İş "Patron Bekir Kiremitçi'nin adamları tarafından iş-letme önünde direnen işçiler ve aileleri üzerine silahla üç el ateş edildi. Yaralımız yok. İşçiler ve ailelerle madeni işgal ettik. Buradan dönüş yok, ölümse ölüm" açıklamasında bulundu.

Bağımsız Maden-İş Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu yaptığı açıklamada "Bugün yeraltında olan arkadaşlarımızın akıbetini sormak için madenci eşleri idare binasına yönelince işçilere ve sendika yöneticilerimiz Kemal Yılmaz ve Barış Altun'a özellikle hedef göstererek bir saldırı var. Ardından da iki ayrı silahtan üç el kurşun çıkıyor. İşçilerin hak almasını engellemeye dönük her tür manipülasyonu, yalanı geliştiren çare üretemeyen patron Bekir Kiremitçi, en sonunda çoluğun çocuğun, işçinin üzerine silahla saldırarak, ateş ederek, insanları korkutarak hakından vazgeçireceğini düşünüyor. Bizi böyle susturacağını, evimize göndereceğini düşünüyor olabilir ama biz zaten ölümden korksak yer altına girmezdik. Kurşunsanız sıkarsınız, bıçaksanız so-karsınız. Ama ne kurşun ne bıçak sizi işçinin güçlü kollarından kurtaramaz Bekir Kiremitçi" diye seslendi.

İstanbul

Özşen Madencilik önünde 27 gündür devam eden eylem sırasında işçilere yönelik engellemeler ve açılan ateş 15 Haziran'da Kadıköy Süreyya Operası önünde protesto edildi.

Basın açıklamasına katılan Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası'ndan bir öğretmen de söz alarak öğretmenlerin taleplerini dile getirmek için gittikleri Ankara'da eylem sırasında karşılaştıkları polis saldırısı ve gözaltılara ilişkin bilgiler aktararak öğretmenlerin haklarını almadan Ankara'dan ayrılmayacakları ifade edildi.

Öğretmenlere Saldırı

41 Gözaltı

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası ve Mülakat Mağduru Öğretmenler Ankara'da bir araya geldi. Milli Eğitim Bakanlığı'nın mülakat uygulaması nedeniyle mağdur edildiğini belirten 1611 öğretmen ile özel sektörde çalışan öğretmenler, bugün (Haziran) 14 saat 11.00'de Milli Eğitim Bakanlığı önünden TBMM Çankaya Kapısı'na yürüyeceklerini duyurmuştu.

Eylem öncesinde Milli Eğitim Bakanlığı önüne çok sayıda çevik kuvvet otobüsü getirildi. Çevik kuvvet polisleri Güvenpark'ta bir araya gelen öğretmenlerin eyleminin "kanuna aykırı" olduğunu belirterek, dağılmaları yönünde uyarıda bulundu. Öğretmenler ise "seslerini duyurmak için buldukları alandan ayrılmayacaklarını Milli Eğitim Bakanlığı önüne gideceklerini" ifade etti. Bunun üzerine çevik kuvvet polisleri grubun etrafını çevirdi. Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası Genel Başkanı Eren Edebali, mülakat mağduru öğretmenler, özel sektör öğretmenleri, desteğe gelen anneler, dayanışmaya gelen DÖB'lü öğrencilerin de bulunduğu 41 kişi işkenceyle gözaltına alındı. Polis saldırısı ve gözaltıların ardından Çankaya Belediyesi önünde bir araya gelen öğretmen, ve anneler polis saldırısının ardından yaşadıklarını anlattı.

Polisin müdahalesi sonucu arada kaldığını, kolunun çizildiğini ve alınının şiştiğini belirten anne Nuray Topuz, "Ben kızlarımın hakkını almak için gelmiştim Ankara'ya. Müdahaleye uğradım işte. Ellerim, kollarım, alnım hep şey oldu... Ne diyebilirim ki? Kızlarımın haklarını vermiyorlar. Mülakat

mağduru yaptılar. Ne diyebilirim? Yusuf Tekin duysun artık, yeter. Bunca insanın hakkını neden böyle gasp ediyorlar? Ne diyebilirim? Ne diyeyim? Ben çocuklarım için geldim. Kaç sene beri uğraşıyorlar, emek veriyorlar. Emekleri yok, yok oldu. Emekler gitti" dedi.

Anne Fatma Sarıçiçek ise öğretmen kızının hakkı için 2 senedir mücadele ettiklerini vurgulayarak, "Bize Bülent Çiftçi, 'Kapım açık, buyrun gelin' dedi. Bizi yerlerde sürüklemek hak mıydı? Yerlerde sürüklendik. Kızların, öğretmenlerin hak ettiği bu muydu? Bizler torpil istemiyoruz, hakkımızı istiyoruz. Kızım da burada. Hep mücadele ediyoruz. Her yerimiz haşat oldu. Yerlerde sürüklendik. Bu reva mı bize? Biz öğretmen yetiştirdik, çocukları yetişsin diye yetiştirdik. Başka bir şeyimiz yok" diye konuştu.

İki senedir Ankara'ya geldiklerini söyleyen anne Selma Güler de "Evlatlarımızın hakkı için geliyoruz. Yemin ediyorum, artık yeter yani, dayanamıyoruz. Bugün gördüğümüz gibi bizi sürüklediler. 'Anneyim, bırakın beni' diyorlar, yok, üstümüze geliyorlar. Biz bunu hak etmedik ya, anne olarak biz bunu hak etmedik. Bilmiyorum, yeter artık diyoruz. Daha ne yapalım yani? Hakkımızı almadan gitmeyeceğiz. İsterse bizi zincirlesinler, ne yaparlarsa yapsınlar, ben burdan gitmiyorum. Benim evladım derece yapmış, hakkını almadan burdan gitmiyorum" diye konuştu.

Öğretmenler ise "Biz buraya yıldırdır gasp edilen haklarımızı almak için geldik, haklarımızı almadan da dönmeyeceğiz" diyerek kararlılıklarını dile getirdi. Öğretmenler, yanında

getirdikleri zili çalarak "Öğretmenler Burada, Yusuf Tekin Nerede", "Sözler Tutulsun, Öğretmenlik Yaşasın", "Korkumuz Yok, Hakkımızı Almadan Geri Dönüş Yok" sloganları attı.

Akşam saatlerinde tüm öğretmenler serbest bırakıldı. Öğretmenler yıllardır dile getirdiklerini almadan gitmeyeceklerini vurguladı.

Öğretmenler "Haklarımızı almadan eve dönüş yok!" diyor.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası ve Mülakat Mağduru Öğretmenler Platformu üyesi öğretmenlerin Ankara'daki eyleminin ikinci gününde (15 Haziran) polis saldırısı devam etti.

Öğretmenler 15 Haziran günü saat 14.00'te Kurtuluş Parkı'nda toplanmak istedi. Kurtuluş Parkı'nda bir araya gelen öğretmenlere polis eyleme izin verilmeyeceğini söyledi.

Basın açıklaması öncesinde polis, eyleme katılacak bazı öğretmenlerin konakladığı Enerji Otel'in çevresini de ablukaya aldı. Öğretmenlerin otelden çıkmasına ve Kurtuluş Parkı'na yürümesine izin verilmedi.

Taban maaş, insanca çalışma koşulları ve mülakat mağduriyetlerinin giderilmesi için haklarını arayan ve iki gündür eylemlerini sürdüren öğretmenler açlık grevine başlayacaklarını duyurdu.

İzmir ve İstanbul başta olmak üzere pek çok şehirde sendikalar, devrimci kurumlar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri tarafından öğretmenlere yapılan polis saldırısı protesto edilerek öğretmenlerle dayanışma içinde olacakları vurgulandı.

15-16 Haziran Ruhuyla Mücadeleye

15-16 Haziran Ayaklanması , 15-16 Haziran 1970 tarihlerinde İstanbul merkezli olarak başlayan ve yayılan, Türkiye tarihindeki en büyük işçi eylemlerinden biridir.

1970'te, çalışma yaşamını ve temel sendikalar mevzuatını düzenleyen 274 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası ile 275 sayılı Sendikalar Yasası'nda değişiklik yapan tasarı kabul edildi ve bu işçi sınıfı için bardağı taşıran son damla oldu. Tasarının kabul edilmesinden 3 gün sonra yani 15 Haziran'da DİSK'in örgütlediği bir işçi grevi patlak verdi. Greve çıkan işçiler, iki koldan Taksim'e yürüyüşe geçti; Anadolu yakası Kartal, Avrupa yakası Bakırköy'den. İşçi seli katlanarak büyüdü ve bir çok iş kolu, fabrika bu ayaklanmaya katıldı.

Faşist devlet bu iki koldan Taksim'e yürümeye çalışan işçileri engellemek için birçok yöntem denedi. Köprüleri kaldırdı, yolları kapattı ama bu gücü durdurmayı beceremedi 15 Haziran 1970 günü yaklaşık 150 bin işçi sokaklardaydı ve baş kaldırıyordu. 2 gün boyunca İstanbul sokakları işçi sınıfı tarafından zapt edildi, sokak sokak dövüldü. Bunun sonucunda da iktidarını sarsan bu dehşet verici gücün karşısında bütün kuvvetiyle saldırıya geçen devlet 60 günlük bir sıkı yönetim ilan etti. DİSK yöneticileri başta olmak üzere 80 fabrikanın işçi temsilcileri, 422 işçi gözaltına alındı ve binlerce işçi işten atıldı.

15-16 Haziran ayaklaması Türkiye işçi sınıfının gücünün hiç de küçümsenmeyeceğinin, dehşete kapılan burjuva sınıfın ise neler yapabileceğinin bir göstergesidir.

Haziran ruhuyla daha nice ayaklanma yaşandı ve yaşanacaktır.

**YAŞASIN 15-16 HAZİRAN AYAKLANMASI
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE BİRLİĞİ**

NATO Dağılacak!

Halkların katili, emperyalizmin savaş aygıtı NATO zirvesi Ankara'da yapılıyor. Bu caniler sürüsü, o kanlı postallarıyla bu toprakları kirletmeye, insanlığa karşı yeni suçlar işlemek için savaşlar planlamaya geliyor!

Bu ülkenin onurlu devrimcileri, antifaşistleri, antiemperyalistleri, sosyalistleri, demokratları olarak bu suç şebekesinin ülkemizde hoş karşılanmayacağını dost düşman herkese duyurmak için "NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik"i oluşturduk. İşçiler, kadınlar, gençler, devrimci öğrenciler... her yerde NATO'ya, emperyalistlere, dünyayı sürükledikleri yıkım savaşlarına karşı seslerini yükseltiyor. Haftalardır ülkenin dört bir yanında etkinlikler düzenliyor, propaganda ve bilgilendirme faaliyetleri yürütüyoruz.

Dinci faşist iktidar ve onların emperyalist efendileri faaliyetlerimizden rahatsız! Sesimizi boğmak istiyorlar. Emekçi halklarımızın soylu devrimci öfkesinin dünya halklarına ilham olmasından korkuyorlar. En başta Ankara'da her türlü eylem ve etkinlikleri yasaklamakla başladılar. Öğrenci yurtlarını kapatıp öğrencileri alelacele Ankara'dan kovmanın derdine düşüler. Salon etkinliklerinin bile önünü almaya çalıştılar.

Olmadı! Başaramadılar. Bunun üzerine çareyi devrimcileri, sosyalistleri gecenin kör karanlıklarında evlerini basarak gözaltına almaya başladılar. Korkuları eylemlerine yön veriyor! Korkuyorlar, bu yüzden amansızca saldırıyorlar!

Önce 12 Haziran sabahı Eskişehir'de devrimci öğrenciler güne polis baskınları ile uyandı. DÖB, SGDF ve DGD'den 9 devrimci, "terör örgütlerine üye oldukları" gerekçesi ile apar

topar gözaltına alındı. Sonrası klasik, ne kadar "tehlikeli" olduklarını göstermek için dosyalarına kısıtlılık kararı kondu, 24 saat avukat görüş yasağı verildi.

15 Haziran günü sabah saatlerinde ise bu defa polis baskını ile uyanma sırası İstanbul'a geldi.

Sabaha karşı evleri basılan, aralarında Mücadele Birliği Platformu temsilcisinin de bulunduğu 8 Mücadele Birliği okuru gözaltına alındı. Yine korku salma amaçlı aynı tedbirler; dosya kısıtlılığı, avukat yasağı vs vs...

Aynı saatlerde gerçekleşen ev baskınlarında BDSP'den 11 kişinin de gözaltına alındığı haberi geldi. Dev Tekstil İstanbul temsilcisi Okan Karaçam da gözaltına alınırken, Sevaköy'de İşçilerin Birliği Derneği ve Sarıgazi İşçilerin Birliği Derneği de polis tarafından basılarak talan edildi. Halkın Hukuk Bürosu İdil Yeşil'in gözaltına alındığını duyururken, Sosyalist Meclisler Federasyonu da ev

baskınları yapıldığını duyurdu.

Baskınların ve gözaltıların bahanesi ise hazır: "Yasadışı örgüt üyeliği!" Korku sinsidir. Korku ikiyüzlü yalancıdır! Bu korkaklar sürüsü kendi eylemlerinin açık sorumluluğunu üstlenmekten bile kaçınırlar bu şekilde. Yalan söylerler emekçi halklara. "Yasadışı örgüt üyeliği"ymiş!

Emekçilerden kilometrelerce uzakta, o meşum saraylarında toplayacaklar NATO zirvesini, ama yine de korkudan dizlerinin bağı çözülüyor.

Bugüne kadar emperyalistlerin ve onların işbirlikçi devletlerinin hiçbir saldırısı, işçileri, emekçileri, devrimcileri yollarından alıkoyamadı. Tarihin akışını geri çeviremedi. Bugün de hiçbir baskı, gözaltı, işkence, saldırı bizleri NATO'ya ve emperyalizme karşı koymaktan, devrim yürüyüşümüzden alıkoyamayacaktır.

İşbirlikçiyi Yık, NATO'yu Dağıt!
Halkların Katili NATO'yu Dağıtalım!

Mücadele Birliği Platformu

NATO Zirvesi Öncesinde Eskişehir'de Tutuklamalar

Eskişehir'de gözaltına alınan Devrimci Öğrenci Birliği'nden Rojhat Demirdöken, Yağmur Tokca ve İlknur Sağlam 16 Haziran günü çıkarıldıkları mahkemede tutuklanarak cezaevine gönderildiler.

Baskılar, tutuklamalar, gözaltılar devrimci gençleri mücadeleden alıkoyamayacaktır!

NATO'ya Karşı Mücadele

Emperyalizme Ve Kapitalizme Karşı Mücadeledir

NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik, 14 Haziran Pazar günü Birleşik Metal İş Sendikası'nda toplanarak NATO ve emperyalist savaşa karşı mücadeleyi büyütme için forum gerçekleştirdi.

Etkinlik, emek ve devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu ile başladı. Forum'da Birlik olarak yaptıkları etkinliklerin anlatıldığı videonun izlenmesinin ardından NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik adına Barış Kayaoğlu bir konuşma yaparak NATO zirvesinde dünya halklarının sorunlarına çare bulmak için değil, yeni savaş ve paylaşım planları yapmak için toplanıldığını vurguladı. "Bu topraklarda emperyalizme karşı güçlü bir karşı koşuş vardır. Bizim ise emperyalistler ve işbirlikçileri için dökülen tek bir damla kanımız yok" diyen Kayaoğlu, Ülkemiz açısından NATO'nun dışsal bir ordu olmadığını, ordunun NATO ordusu olduğunu söyleyerek NATO'nun topraklarımızdaki suçlarına örnekler verdi. Bu zirve ile Ankara'da yeni bir NATO ordusu kurulacağını da hatırlatan Kayaoğlu, "NATO'ya karşı mücadele etmek, emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele etmektir" diyerek Kasım 2026'da Antalya'da düzenlenecek olan COP31'i de protesto etme çağrısı yaptı.

NATO Ve Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği adına da Satılmış Temiz konuşma yaparak, tüm gençliği mücadeleye çağırdı.

Oturumda son olarak söz alan

68 kuşağından devrimci Ergün Adaklı NATO'nun kuruluş sürecini, Kızıl Ordu'nun yendiği Nazilere emperyalizm ve siyonizmin destek olduğu ve NATO'nun bu şekilde oluştuğunu anlattı. "68 Kuşağından biri olarak NATO, bizim için mücadele edilmesi gereken birşeydi. Bugün Japonya'dan ABD'ye, Avrupa emperyalizminin, siyonizmin cisimleşmiş halidir NATO" diyerek sözlerine giriş yapan Ergün Adaklı, NATO'nun tam bir şer odağı olduğunu vurgulayarak NATO'nun kuruluş tarihçesini anlattı. Ukrayna örneği üzerinden hareket eden Adaklı, Stephen Bandera denen eli kanlı Nazi'nin günümüze gelindiğinde nasıl "kahraman" ilan edildiğini, Nazi Azov taburlarının kurulduğunu hatırlattı.

Adaklı konuşmasını, "6. Filoyu

kovaladığımız günler yeniden gelmeli" çağrısıyla bitirdi konuşmasını.

Verilen aranın ardından ikinci oturum, Foruma katılan siyasetlerin söz alarak konuşmalarıyla sürdü. DGB, YDK, Kamu Çalışanları Birliği, YDG, TOMİS, Katsaşen, Gençlik Gelecek, Yapı Yol İş, DÖB, Mücadele Birliği Platformu, BDSP, ODAK, Devrimci Parti, Partizan, Kaldıraç, DK-Der, PDD temsilcilerinin yaptığı konuşmalar esnasında Dev Tekstil İş Sendikası'ndan gelen mesaj da okundu. Ayrıca Güney Kore'den Halkın Demokrasi Partisi'nin de Forum'a gönderdiği dayanışma mesajı okundu, birlikte mücadele etmek gerektiği vurgusu yapıldı. Forum, serbest kürsünün ardından sona erdi.

Emperyalizm, Savaş ve NATO

NATO Ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik, 13 Haziran Cumartesi günü Emperyalizm, Savaş Ve NATO konulu uluslararası bir webinar düzenledi.

Saat 14.00'te başlayan online konferans, 3 oturumdan oluştu ve her oturumda dünyanın farklı yerlerinden sosyalist, devrimci NATO Karşıtı konuşmacılar İngilizce ve Türkçe sunum yaptı.

Birinci oturum, "Emperyalist Savaş ve Bir Savaş Örgütü Olarak NATO" başlığı altında yapıldı. Oturumun başlangıcında yapılan konuşmada NATO'nun tarihçesine ve 28 Şubat'ta kuruluşunu ilan eden NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik'e değinerek "O zamandan bu güne 7-8 Temmuz'da Ankara'da gerçekleştirilecek NATO Liderler Zirvesi'ne karşı sosyalist ve ilerici güçlerin anti-emperyalist birliğini ve mücadelesini büyütme

çalışmaktadır. Birliğimiz içerisinde bugün yeni katılımcılarla beraber 34 sosyalist, devrimci ve demokratik kitle örgütü bulunmaktadır. Emperyalizme karşı mücadelemizin ve birliğimizin anlamının ve öneminin farkındalığı ile bu çabamızı yükseltmeye devam ediyoruz, edeceğiz." denildi.

NATO zirvesine karşı mücadelelenin emperyalizme karşı mücadeleden bağımsız ele alınamayacağı söylenerek, "Bu mücadelenin büyütülmesi, savaş ve saldırı altında yaşam mücadelesi veren mazlum halkların sesinin sokakta yükseltilmesi bilinciyle bu zirveye karşı mücadeleyi örgütlüyoruz. Herkesi bu mücadelenin bir parçası olmaya çağırıyoruz." denildi.

Türkiye'nin tarihi boyunca NATO'da oynadığı role değinilerek "Seferberlik Tetkik Kurulu", "Özel Harp Dairesi", Ülkü Ocakları, MİT gibi

NATO yapılanmaları ile bunların yarattığı katliamlar anlatıldı; 6-7 Eylül 1955 pogromu, Maraş, Çorum, Sivas, 1 Mayıs 1977 katliamları ve askeri darbeler... Bugün de Kürecik ve İncirlik'e yeni Patriot sistemleri yerleştirilmesi, İstanbul Boğazı'nda NATO için yeni bir Deniz Unsur Komutanlığının planlanmasının gündemde olduğu söylenerek, "NATO, halkların emperyalist efendiler tarafından sömürleştirilmesi ve köleleştirilmesinin aracıdır. NATO'nun kendiliğinden dağılacağını ümit etmek boş bir hayaldir. NATO emperyalist sistemin bir parçasıdır.

Emperyalist kapitalist sistem ortadan kaldırıldığında, insanın insan tarafından sömürülmediği sosyalist bir toplumda dünyaya barış gelecektir." denildi.

Faşist Baskı Sonlandırılmalı

Dünya Anti Emperyalist Platformu, 12 Haziran ve 15 Haziran günleri Türkiye’de Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği’ne yönelik operasyon ve gözaltıları protesto etti. 16 Haziran günü yayınlanan açıklamada, “Erdoğan Rejimi, AntiEmperyalist ve NATO Karştı Güçlere Yönelik Faşist Baskısını Derhal Sonlandırmalıdır!” denildi.

7-8 Temmuz tarihlerinde Ankara’da yapılacak NATO Zirvesi öncesinde, anti emperyalist ve NATO karşıtı örgütlerin üyelerine karşı kapsamlı bir faşist baskı kampanyasının başlatıldığı hatırlatılan açıklamada, 12 Haziran’da gözaltına alınan öğrencilere “yasadışı terör örgütü üyeliği” suçlaması yönelildiği, ama gerçekte bu gözaltıların antiemperyalist ve NATO karşıtı faaliyetlerini bastırmayı amaçlamadığı anlatıldı.

15 Haziran sabahı da İstanbul genelinde düzenlenen toplu bir operasyonda Mücadele Birliği Platformu’ndan 8 kişi ve bağımsız sendikalardan çok sayıda işçinin gözaltına alındığı anlatılan açıklamada, Ankara’daki yasaklamalara da değinilerek “Ankara’daki Cumhurbaşkanlığı Kompleksi yakınlarındaki Söğütözü semti ile yabancı heyetlerin konaklaması için ayrılan 15 lüks otelin çevresi ‘kırmızı bölge’ ilan edildi; bu bölgelerde hem araç hem de yaya trafiği sıkı bir denetim altına alındı. Ayrıca, 1-15 Temmuz tarihleri arasında Ankara genelinde tüm gösteri ve yürüyüşler yasaklandı. Bir başka skandal önlem olarak, zirve sırasında görevlendirilecek çok sayıda çevik kuvvet polisini barındırmak amacıyla, öğrenciler devlet üniversitelerinin yurtlarından tahliye edilmeye zorlanıyor. Yetkililer, ilerici güçleri ve sıradan halkı sürekli gözetim altında tutmak amacıyla büyük şehirlere 40.000 askeri ve polis personelinin konuşlandırılmasını emretti, ülke genelinde sivil polis memurları görevlendirdi ve 100’den fazla kilit noktada ek güvenlik kameraları kurdu. Önemli altyapıları kapatmanın ötesinde, uluslararası uçuşları kısıtlıyor ve iptal ediyorlar; ayrıca sözde ‘destekçilerini’ ve ‘finansman kaynaklarını’ ortaya çıkarma bahanesiyle ilerici örgütlere yönelik soruşturma ve gözetim faaliyetleri yürütüyorlar.” denildi.

Anti Emperyalist Platform açıklamasını şöyle sürdürdü: “Türkiye, 3. Dünya Savaşı’nın komuta merkezi olan NATO’ya körü körüne uyum sağlıyor. İran’la Batı Asya’da bir savaşın yaşandığı bu dönemde Türkiye, bu NATO zirvesinde İstanbul İşbirliği Girişimi’ne bağlı dört Körfez ülkesini –Katar, BAE, Bahreyn ve Kuveyt– bir araya getirmeye çalışırken, ABD yanlısı Arap devletlerinin NATO yapılarına

Platform

The World Anti-imperialist Platform

daha da entegre olmasını teşvik ediyor.

Bu zirveyle birlikte, Türk askeri-sanayi şirketlerinin NATO standartlarına giderek daha fazla tabi hale gelmesi ve Batılı askeri-sanayi tekellerinin alt yüklenicileri konumuna indirgenmesi beklenmektedir. Türkiye’deki ABD ve NATO askeri üsleri, Batı Asya’ya müdahale için kilit stratejik merkezler ve ileri operasyon üsleri olarak işlev görüyor ve Siyonist İsrail’in istihbarat aygıtıyla yakın bağlar sürdürüyor.

Bu gelişmeler, Ankara NATO Zirvesi aracılığıyla Türkiye’nin Batı Asya’daki savaşta ve nihayetinde 3. Dünya Savaşı’nda emperyalist kampın tam bir vekili haline doğru ilerlediğini gösteriyor. Baskı olan yerde direniş de vardır. Anti emperyalist ve NATO karşıtı aktivistlerinin haklı mücadelesi hiçbir güç tarafından bastırılamaz.

Türkiye halkı ve dünya halkları, saldırganlık ve baskıya karşı güçlü bir anti emperyalist ve anti faşist mücadeleye yürütecek, emperyalizmi ve faşizmi yenerek bağımsızlık, barış ve demokrasinin hakim olduğu yeni bir dünyayı daha da yaklaştıracaktır.”

Kıbrıs’ta Devrimci Komünist Birlik, Türkiye’de yapılacak NATO zirvesi öncesi İstanbul’da yaşanan baskın ve gözaltıları protesto eden bir açıklama

yayınladı, “Emperyalist NATO’ya geçit yok!” dedi.

İstanbul’da 15 Haziran günü yaşanan baskın ve gözaltılara değinen DKP, açıklamasında “Emperyalist NATO’nun sadık işbirlikçisi olan dinci, faşist TC iktidarı bu şekilde emperyalistlere kendini kanıtlamaya çalışmaktadır. İnsanlığa karşı yeni suçlar işlemek için savaşlar planlama amacı ile toplanan bu emperyalist odağa karşı dünyanın dört bir yanındaki halklar seslerini yükseltiyor. Tıpkı Türkiye’de ‘NATO ve Emperyalist Savaş Karştı Birlik’ çatısı altında bir araya gelen devrimciler, antifaşistler, antiemperyalistler, sosyalistler ve demokratlar gibi bizler de Kıbrıs’ta yaşayan antiemperyalist kesimler olarak bu sese ortak oluyoruz. Kıbrıslı devrimciler olarak gözaltına alınan gençlerle, kadınlarla, devrimcilerle, sendikacılarla dayanışmamızı bildiriyor ve hep bir ağızdan ‘Emperyalizme geçit yok!’ diye haykırıyoruz.” dedi ve “Emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerini baskıları ve saldırıları işçileri, emekçileri ve devrimcileri yollarından alıkoyamaz. Tüm emperyalist odaklar dağıtılacak, savaşızsız, sömürsüz bir düzen, sosyalizm kurulacaktır! Halkların Katili NATO’yu Dağıtalım!” çağrısı yaptı.

Prosfygika'da Direniş Sürüyor!

Atina'da ağırlıklı sığınmacıların kaldığı (Prosfygika - Προσφυγικά:) "Mülteci Evleri" için eylemler devam ediyor.

Önce bu bölgenin neden bir mücadele/kapışma alanı olduğuna dair kısa bir özet yapalım. Tarihi geçmişi Türkiye ile Yunanistan arasındaki nüfus mübadelesine kadar uzanan ve 1933-35 döneminde İzmir ve Pontus bölgelerinden getirilen Yunan mülteciler için yapılan 8 bloklu bu mahalle, Yunan iç savaşı döneminde devrimci ELAS kuvvetlerinin direniş merkeziydi. İç savaş döneminin kurşun ve şarapnel izlerini binaların dış cephesinde bugün bile görmeniz mümkün.

Yunan devleti 1990'larda bu evleri yıkıp yerine alışveriş merkezi, Panathinaikos Stadyumu için bir yer altı otoparkı vb yapmak istedi. Tıpkı bizdeki "Topçu Kışlası meraklılarının" yapmak istediği gibi! Evlerin büyük kısmını kamulaştırdı, satın aldı. Ama mülk sahiplerinden bir kısmı evlerini satmadı. Böylece proje kısmen rafa kalktı. Belirli bir süre devletin satın aldığı bu evler, terk edilmiş bir şekilde boş kaldı. Uyuşturucu çeteleri ve mafya, boşluğu hızla doldurdu. Atina Emniyet Müdürlüğü'nün ve Yüksek Mahkemenin burnunun dibinde tam bir suç batakhaneleri boy gösterdi.

2010 sonrasında antifaşist, sosyalist, anarşist otonom gruplar, polisin uyuşturucu çeteleriyle işbirliğini ifşa edip sorunu devrimci tarzda çözmek üzere harekete geçti. Örgütlü bir şekilde binalar teker teker işgal (squat) edildi. Uyuşturucu çeteleri ve mafyatik örgütler silahlı ve fiziki "öz-savunma" yöntemleriyle mahalleden tamamen kovuldu.

Mahallenin yönetimi için SY.KA. PRO (İşgal Edilmiş Prosfygika Topluluğu) kuruldu. Demokratik bir yönetim oluşturuldu. Bugün yaklaşık 30 de-

ğişik ülkeden gelen mültecilerin (ve elbette Yunan antifaşist ve anarşistlerin) yer aldığı Prosfygika, 400 kişilik bir nüfusu barındıran bir komün olarak var. Ortak bir fırın/mutfak, kolektif kreş, kadın sığınma evi mevcut. Yakınlardaki kanser hastanesinde tedavi görüp kalacak yeri ve parası olmayan yoksul hastalar ve yakınları, burada, Prosfygika'da konuk ediliyor. Gönüllü doktorların görev yaptığı bir sağlık merkezi ve eczane bulunuyor.

Mahallenin yönetimi bir mahalle konseyi/halk meclisi ile yürütülüyor. Bir "doğrudan demokrasi" uygulaması. Haftalık toplantılar yapılıyor.

Doğal olarak böylesine bir yapı, çölde izole bir vaha, hem de devletin merkezi kurumlarının hemen yanı başında, Yunan devletini fazlasıyla rahatsız eden bir durum. Sermaye için ise muazzam bir rant alanının "heba edilmesi". Bizdeki Tarlabaşı, Dolapdere, İstiklal ve tüm Taksim civarını, orada gerçekleştirilen rant talanlarını bir gözünüzün önüne getirin, Prosfygika'nın durumunu çok daha kolay anlayabilirsiniz!

Yunan hükümeti bu defa daha "ince" bir yöntemle, "tarihe saygı" etiketiyle, buraları müzelere ve sosyal

konutlara dönüştürmek iddiasıyla çıktı ortaya. AB fonları ayarlandı. Binalar restore edilecek, sosyal konutlar oluşturulacak, kimi yerler müzeye dönüştürülecek...

Mahalle özyönetimi sermayenin ve hükümetin gerçek niyetlerini çok iyi bildiğinden, polis baskınlarına ve saldırılara karşı direniyor, eylemler düzenliyor. Bu yılın başından itibaren eylemler yoğunlaştı. Açlık grevi eylemleri yapanlar da var. Yoğun kitle gösterileri, Avrupa çapında destek eylemleri yapanlar da.

Hemen her hafta yapılagelen protesto eylemlerinden biri daha 14 Haziran'da, Atina Syntagma (Anayasa) Meydanı'nda yapıldı. Türkiye ve Kürdistan'dan politik sığınmacıların da yer aldığı kitle, Syntagma'dan Omonia'ya, oradan tekrar Syntagma'ya yürüyüş yaptı. "Berxwedana Prosfygika", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Jin Jiyan Azadi" ve çeşitli Yunanca sloganların atıldığı yürüyüş boyunca yoğun polis ablukası dikkat çekiyordu.

Yürüyüş kolu Syntagma'ya döndükten sonra eylemi sonlandırdılar.

Güney Kore'de Devlet Terörü Hız Kesmiyor

Güney Kore'de komünistlere karşı kovuşturma ve tutuklama terörü tam gaz devam ediyor.

12 Haziran günü Seul Bölge Savcılığı, Halkın Demokrasi Partisi (PDP) Genel Başkanı Han Myung-hee ve parti Genel Sekreteri Han Jun-hye hakkında tutuklama emri çıkarılmasını talep etti. Kötü ünlü Ulusal Güvenlik Yasası bu tutuklama talebine dayanak yapılıyor. Parti yöneticileri ulusal güvenlik yasasını ihlal ederek devlete düşman bir örgüt kurdukları suçlamasıyla karşı karşıya.

Ağustos 2024'te parti genel merkezine yapılan baskının ardından polis, Temmuz 2025'te Başkan Han Myung-hee ve parti üyelerini şüpheli olarak sorgulamak üzere çağırdı.

Polis, bu kişilerin Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin iddialarını destekleyen bir devlet karşıtı örgüt kurduklarını ve ABD askerlerinin geri çekilmesini talep eden mitingler düzenlediklerini ve ABD-Güney Kore ortak askeri tatbikatlarına karşı eylemler düzenlediklerini iddia ediyor.

Ulusal Güvenlik Yasası'nın 7. maddesi, devlet karşıtı bir örgütün, üyelerinin veya bu örgütün talimatıyla hareket eden kişilerin faaliyetlerini öven, teşvik eden veya yaygınlaştıranlara en fazla yedi yıl hapis cezası öngörüyor.

Şu anda partinin tamamını "düşmana fayda sağlayan örgüt" olarak nitelendirmek ve parti temsilcisi ile genel sekreterinin tutuklanmasını talep etmek, Güney Kore yönetiminin baskıcı niteliğini gözler önüne seriyor.

Kale Düştü, Vezir Açıkta, Şah Korumasız

Umut Çakır

-I-

Mayıs'ın son haftasında CHP'ye kayyum kararıyla başlayan, genel merkezin polis baskınında ele geçirilmesi ve akabinde Özel'in ekibini her seferinde şaşkınlığa uğratan kitle mobilizasyonunun ortaya çıkması tek cümlede anlam kazanır: Vezir gambiti kabul etmedi, Şahı koruyan kaleleri yemeye başladı.

Hatırlayalım: "Vezir gambiti (feda edilmeyi) reddetti" tespitini, 2025 Şubat'ında "Sistem çöktü" diyen TÜSİAD yöneticilerine operasyon çekildiğinde kullanmıştık. O andan sonra vezir (dinci-faşist iktidar), şahı (tekelci kapitalist düzeni) korumada alternatifi bulunmadığını ispatlayabilmek için şahı koruyan diğer taşları tek tek düşürmek zorunda kalmıştı. On beş ay sonra, düzenin en önemli koruyucu kalelerinden biri olan CHP'ye kayyum atandı, Özel'in deyişiyle parti "fiilen kapatıldı". Şahın koruma kalkanında, şimdi tek başına vezir ve piyonları bulunuyor.

Bundan sonra hasımın, yani emekçi kitle hareketinin her devrimci darbesi, doğrudan vezir üzerine etki edecek ve ona odaklanacaktır. Tekelci sermaye, daha önce defalarca kez yaptığı gibi, en kritik anlarda hegemonyasını koruyabilmek için giriştiği ve her seferinde işe yarayan vezir gambiti manevrasından mahrum kalmıştır.

-II-

Editörlerimiz neye dikkat çekmişti, hatırlayalım:

"... Kapitalist toplumda burjuvazi egemenliğini iki ayak üzerinden tutar. Yönetime getirdiği parti ya da partiler ile ona muhalefet eden parti ya da partiler. Başka bir ifadeyle, burjuva muhalefet burjuva egemenliğin bir ayağı, bir dayanağı, emekçi sınıfları düzen içinde tutmanın bir aracıdır. Bu araç yani burjuva muhalefeti daima burjuva egemenliğin sigortası rolünü oynar ve kapitalist sömürüye, devletin baskı ve terörüne başkaldırı noktasına gelen emekçi sınıfları düzen içinde tutma görevini üstlenir. **CHP budur ve hep bu olmuştur.**"

Son derece dikkatli seçilmiş bu ifadeler CHP'nin temel işlevine iki anlama gelmeyecek açıklıkta işaret ediyor. Oyleyse soru şudur: RTE'nin CHP'yi "fiilen kapatma" kararından iki gün önce telefonla görüştüğü ABD emperyalizmi ve kararın piyasalarda yaratacağı deprem için önceden hazırlık yaptığı gayet açık işbirliği tekel-

ci sermaye, nasıl oluyor da CHP gibi düzenin esaslı sigortalarından birini feda edebiliyor? Sorunun iki olası cevabı var: Ya CHP artık düzenin karşısına dikilmeye başlamıştır -ki burjuva sosyal-reformistler hep bir ağızdan amentüye çevirmişlerdir- ya da artık CHP'nin düzen içinde tutmaya çalıştığı emekçi kitlelerin başkaldırısı, bu sigortayı yakacak denli gerilimle yüklenmiştir.

İlk olasılıktaki safsata öylesine açıktır ki, bunu görmemek için insan kafasını sosyal-reformist bulamaçla karışmış olması gerekir. Rutine bindirilen mitinglerde Özel sürekli bir «sermaye dostu» olduğunu tekrarlayıp durdu. İmamoğlu ile ikisi, dış basına yolladıkları mektuplarda, döne döne aynı noktayı vurguladılar: NATO'nun bilumum emperyalist güçlerin güvenilir, öngörülebilir bir ittifakı olacaktı. **"Güvenilir, öngörülebilir", tek anlama gelir: Sizin sözünüzden çıkmayacağız.** Aksine, sizinle uyumu bozan AKP'dir. Son bir kaç mitingde ortamın hararetiyle gaza gelip emperyalizme salvolar gönderen Özel, hemen aynı hafta, finans baronlarının has dergisi The Economist'e gönderdiği mektupta, "güvenilir liderlik" sözü veriyordu. Bu mektubu The Economist, Özel'in büyük boy portresi eşliğinde yayına sundu. Yani finans baronlarının sözcüsü dergi, Özel'in mektupta sözünü ettiği "halk mobilizasyonunu sakin limanlara taşıyacak güvenilir liderlik" pozuna onay vermişti. Hüseyin Aygün, Birgün'deki yazısında, İmamoğlu-Özel ikilisinin sokak eylemlerini bitirip, WSJ, NYT vb. gazetelere mektuplar yollama taktiğinin nasıl karar altına alındığını ifşa etti. Bu karar alındı çünkü, The Economist'e bildirdikleri gibi "işler Macaristan kadar

kolay olmayacak" bunun için emperyalist kurumların AKP'yi eleştirip dışlamasına ihtiyaç bulunacaktı. Sadece emperyalizmle tam ilhak ilişkisi olan tekelci düzenin bir partisi böyle kararlar alabilir.

Bu nedenle, açıktır ki CHP düzen dışına yöneldiği için değil, ama düzene başkaldıran emekçilerin gerilimi ana muhalefet sigortasını yakmaya başladığı için, fiilen kapatılmıştır. Yine de vurgulamak gerek. Bir noktada oyunbozanlığa kalkışan CHP değil, dinci-faşizmdir. Başkanlık sistemi, tekelci egemenliğin ileri düzeye vardığı tüm diğer ülkelerdekine benzer, sadece iki ana düzen partisine iktidar yolu açan ve sırayla onları iktidara taşıyan bir yönetim biçimidir. Ve bu ülkelerde ana düzen partileri köklü geçmişi olan partilerdir. Sorun şu ki AKP köklü bir parti değildir, kurulduktan aylar sonra iktidara gelmiş, tüm kadro ve örgüt birikimini iktidar tekeline dayandırmış ve iktidardan düştüğü gün toz olup tarihe karışacak türden bir partidir. Vezir gambitini reddedip oyunbozanlığa kalkışması bu yüzdendir. Tam da bu siyasi durum, derinleşen ekonomik buhranla birlikte, emekçi kitlelerde biriken gerilimin yıpranmış hükümetin değişmesi yoluyla düşürülmesini engelliyor ve CHP kendini bu yüksek gerilimin ortasında, sigortaları tek tek yanarken buluyor.

-III-

Özel'in The Economist'te finans baronlarının dikkatine sunduğu "halk mobilizasyonu"nu CHP yaratmadı. Tersine, o mobilizasyonun yarattığı selin önünde sürüklendi. Eğer dinci-faşist iktidarın CHP'ye karşı giriştiği operasyonlar bir yerde kesilseydi, CHP 109 miting yapmak zorunda kal-

mayacaktı. Dediler ki; madem bizim dışımızda başlayan bir sel var, öyleyse bu seli operasyonlara karşı kalkan olarak kullanırız. Öyle de yaptılar.

Kuşkusuz, CHP yöneticilerinin gözünden kaçmayan çıplak bir gerçek vardı: Kitle hareketi de onları kullanıyordu. Zaman uzadıkça, kitle mobilizasyonu direşkenlik, kararlılık, güç ve özgüven, bütün bunları doğuran tahayyül genişliği kazandı. Mobilizasyon, yavaş da olsa bir Halk Hareketi kimliği kazanmaya başlamıştı.

Bu hareket yarattığı selin önünde bir ana muhalefet partisini sürükleniyor oluşunun hem avantajını hem dezavantajını bir arada yaşadı. Avantajı, kitleleri düzen içinde tutmak için gerektiğinde sol jargonu kullanma deneyimine sahip bir partinin ana muhalefet kimliğiyle, devrimci durumun hızla sola kaydırıldığı en geniş kalabalıkları bir araya getirebilecek bir ağırlık merkezi yaratmasıydı. Dezavantajı ise, tıpkı uzaydaki büyük kütlelerin ışığı yolundan saptırması gibi, bu ağırlığın etkisi altında hareketin hedefine doğru giderken pek çok sapmadan geçmek zorunda kalışıydı.

Kritik virajlarda halk hareketinin nasıl adım adım bilinç birikimi yarattığına şahit olduk ve geçen bir yıl boyunca bunları analiz ettik. Direşkenliği sayesinde hareket her savruluşundan sonra yeniden ana rotasına dönüyor, her yenilgiden bir ders çıkarıyor, terk ettiği her sapa yolda bir köklü önyargıyı, boş beklentiye, kutsal saygıyı, otoriteye uyma geleneğini geride bırakıyordu. Ona bu direşkenliği veren, dinci-faşizme duyulan kinin yanı sıra, ekonomik yıkımın hiç dinmeyen dalgalarıydı; yıkım üst üste binen frekanslarda ilerledikçe, kitle mobilizasyonu süreklilik kazandı, dinci-faşizmin kalelerini de sarsmaya başladı. Dahası, buhranın yeni ve çok yıkıcı dalgalarından biri ufukta belirmişti. Öyleyse, hiç vakit geçirmeden, emekçi milyonların öfkesine hareket kazandırdığı kulvar, öfkenin bir kütle halini aldığı ağırlık merkezi, yani CHP dağıtılmalıydı.

Kısaca: Hedef CHP değildi, onun açtığı kulvarı kullanan öfkeli milyonlardı.

Krizin kırmızı alarm veren işaretleri, dinci-faşizmi bir an önce ana muhalefeti kapatma telaşına yönlendirdi; bu adımın yol açacağı riskler büyük olsa da. Birazdan o risklere değineceğiz, ama önce ekonomideki alarm zillerine kısaca bakalım. Korkutucu sayılar, en önemli ihracat kalemlerinden geldi. Hazır giyim, beyaz eşya ve otomotiv hepsi %25-30 arası çok sert ihracat düşüşleri yazdı. Oysa bu ihracat kalemleri, yığılı borç dağıtımının çökmesini önliyordu. İşareti alan büyük holdingler, şuraya buraya dağılmış hisse senetlerini topluca satışa çıkarma yarışına girdiler. İşaret başkalarına da çoktan ulaşmıştı. Dünya finans-oligarşisinin en tepesindeki

J.P. Morgan, %55 gibi inanılmaz kâr elde ettiği TL hesaplarından çıktığını duyurdu, başka bankalar hemen onu izlediler. **Nasıl bir tehlike kokusu, bu finans devlerini inanılmaz yüksek kârlardan vazgeçmeye zorlayabilir?** Anlamak için arif olmaya gerek yok. Belli ki Türkiye dizginsiz bir enflasyon-devalüasyon sarmalına giriyordu. Bu durumun yaratacağı yıkım şokuyla, öfkeli milyonların nasıl harekete geçeceğini anlamak için de arif olmaya gerek yoktu.

Bu bağlam, ufukta bir devrim belirtisi görmeyen sosyal uzlaşmacılara, her şeyi o "klikler arası çatışma" kolaylığıyla açıklamaya alışkın kimi devrimci yapılara, fazlasıyla uçuk kaçık gelecektir. Onlara kalırsa, olan bitenin tek anlamı, ABD'nin Ortadoğu'yu yeniden dizayn etme girişimiyle ve bu girişimin doğurduğu klikler arası çatışmalarla ilgilidir. Oysa, önceki pek çok yazıda ortaya konduğu gibi, gerek Davos'ta, gerekse Münih Güvenlik Konferansı'nda, dünyanın efendileri devrimin gerçekliğini kabul ediyor ve her adımlarını bu gerçeğe göre atıyorlar. Trilyonluk servetleri yüzünden bu efendilerin kendilerini kandırma lüksü yok. Aynı şekilde, **zincirlerinden ve artık dayanılmaz hale gelen sefaletinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan proletaryanın da kendini kandırma lüksü yok.** Sadece burjuvazi ve proletarya, her adımlarını devrim gerçeğine göre atıyor. Coşku ve azimle dolu proletarya en sakin adımlarıyla bile güç devşirirken, korku ve panikle atılmış her devasa adım, burjuvaziye aynı oranda pahalıya patlıyor.

-IV-

Verili koşullarda bir ana muhalefet partisinin "fiilen" kapatılmasının yol açtığı risklere gelirsek, -ki bundan sadece dinci-faşist iktidar değil, bu kapatmaya onay veren tekelci egemenlik de büyük pişmanlık duyacaktır- en önemlisi şudur: Hareket artık sapma duraklarda oyalanmak zorunda kalmayacak. Sermaye açısından riskler, genel merkezin polis eliyle ele geçirilmesini izleyen dakikalar içinde kendini hemen belli etti; Özel'in meclise doğru yürüyüşünde, ertesi gün İzmir'de ve sonraki günlerde Güvenpark'ta. Her üç eylem de, esasında, öfkeli kitlelerin politik hesaplaşmayı sandıklara bırakmama kararlılığının göstergesiydi. Işığı saptıran ağır kütle ortadan kalkmıştı.

Genel merkezi savunmak için Özel ve ekibi üç gün boyunca bından çıkmadılar. Ve beklenen destek, çoğunluğunu sosyal-reformistlerin taşıdığı kitleden ibaret kaldı. İsyân dalgasının geçen bir yılı boyunca şu gerçek defalarca kanıtlanmıştı ve bir kez daha kanıtlanıyordu: Sokaktaki halk hareketi CHP'nin kaderiyle ilgililenmiyordu.

Özel zorla çıkarıldığı genel merkezin kapısında «iktidara yürüyoruz» deyip meclise yönelince -kendi ifadesiyle- hiç beklemediği bir kalabalığı, hiç görmediği bir öfke ve kararlılıkla arkasında buldu. Çoğu zaman sıradan emekçiler, siyasi partilerin program ve sözlerinden, gerçekten neyi ifade ettikleri ile değil, neyi görmek istiyorlarsa onunla bir sonuç çıkartırlar. Ankara'nın bu yerleşime en kapalı otoyolunda, dakikalar içinde toplanan on binler, Özel'le birlikte "meclise, iktidara" yürüdüklerini düşündüler. Bu düşünce onlara öyle bir kararlılık kazandırmıştı ki, önlerine çıkan altı polis barikatının önünde saniye tereddüt göstermeden ezip geçtiler. Durumun vahametini anlayan Özel, kitleyi meclisin yanındaki parka taşıdı.

Kalabalıkların bu zokayı yutmasının tek nedeni, kitledeki kararlılığın, hasmın önünde saniye tereddüt etmeyen bu kararlılığın, henüz, en önde yürüyenin yalpalamasını anında bertaraf edebilecek düzeye ulaşmamış olmasıydı. Anlık yenilgi her karar gibi, aniden karşısına çıkan yalpalamanın tuzağından kaçacak deneyimden yoksundu. Yine de, **küçük bir prova gibi görünse bile bu kritik dersini kitlelere kazandırdı**, bu derslerin neler olduğuna birazdan değineceğiz. Öfkeli milyonlar şu durumu anladılar: Kapının önüne koyulduktan sonra kitlelerin koruyucu kalkanına hiç olmadığı kadar gereksinim duyan Özel'in açtığı kulvar, öfke selinin akacağı ana güzergah haline gelecekti. Ve artık onu sandıkta hesaplaşma vaadiyle yolundan saptırmak Özel için çok daha zor olacaktı.

Sonraki gün açılan kulvara, İzmir emekçileri sel olup aktı. Özel'in kente geleceği haberi, elbette kasıtlı olarak, ancak gece yarısında duyuruldu. Buna rağmen İzmir halkı, gece yarısından sonra hummalı bir iletişim trafiği başlattı. Duyurusu yapılan alan Cumhuriyet Meydanıydı, 19 Mart ayaklanma günlerinde kitlenin emniyet binasına yürümesinden sonra tüm gösterilere yasaklanan alan. Bir kez daha emekçiler, Özel'in gerçek niyetini değil, duymak istediklerini duymuştu. İzmir'de bu iktidar yürüyüşü başlayacaksa, Cumhuriyet meydanı, tam da doğru alandı, taşkın bir öfke meydanı ablukaya aldı. Yine sebep olduğu durumun vahametini kavrayan Özel, uçaktan iner inmez "*hangi alanda toplanacağımız önemli değil*" deyiverdi. Bu beyan, polisin azgınca saldırması için bir işaret oldu. Ancak, TOMA, gaz, cop, halkı dağıtmaya yetmedi. İzmir, tıpkı Gezi ve 19 Mart anlarını yaşıyordu. Alana yürüyerek gelen Özel, kitleyi Gündoğdu'ya sürükledi. Ankara'da gördüğümüz anlık kararlılığın içsel zafiyeti, İzmir'de de kendini belli etti.

Özel de bir ders çıkarmış gibi

Şimdiden sonra devrimci kitle hareketinin iktidar yürüyüşünde en yakıcı ihtiyaç, bizzat kitlelerin önünde pratik olarak belirmiştir: Gerçek bir devrimci karargaha sahip olmak.

görünüyor. «Baktığımda sadece öfke görüyorum» dediği kitleyi en güçlü şekilde toplayabilmek için, iktidar yürüyüşü iddiasına bir parça ciddiyet kazandıracak kritik meydanları seçmeliydi. Bu yüzden Ankara'daki buluşmayı Güvenpark'ta yaptı. O bir parça ciddiyeti bile kavrayamadıkları için olsa gerek, bir kez daha «Böyle kalabalık beklemiyorduk» diyeceklerdi. Özel, kavganın belirleyici bir alanında taşmaya başlayan öfkeyi, ancak, kutsallık halesiyle sarılı bir mekana, Anıtkabir'e taşıyarak sessizliğe büründürebilirdi. Açığa çıktı ki, yüzyıllık gelenek, eğitim ve bolca baskıyla yaratılan bu kutsallık halesini, kitle henüz parçalayacak düzeye erişmemişti. Yine de bu durum onları, düzenin en kutsal sayılan mekanına girişte polis arama noktalarını ezerek geçmelerine engel olmadı. Bir anlamı var mı? Var. Demek ki kitlede, onları düzene bağlayan son pamuk ipliğini, kutsala duyulan saygıyı aşacak bir öfke potansiyeli vardı.

-V-

Bir süredir Özel'in yeni bir Ecevit olup olamayacağı tartışma konusuydu ve editörler sağlam bir cevap vermişti. Ancak, yaşanan şu üç günün sonunda artık masada yeni bir soru duruyor: **Karşımızda yeni bir "Papaz Gapon" mu var?**

1905 Rusya devriminde Papaz Gapon'un oynadığı rol iyi bilinir. Çarlık gizli polisi şefi tarafından kurulan işçi örgütünün yöneticilerinden biri olan bu papaz, işçiler adına Çar'a adeta yalvaran bir dilekçe sunmak için yola düştüğünde, yüzbinlerce işçinin büyük bir kan bedeli ödeyerek devrimin patlamasına önayak olmuştu. Papaz Gapon tiplemesi devrimler tarihinde bir istisna değil. 1919'da zirvesine çıkan Alman devrimini ateşleyenler, tüm partilere uzak duran bir grup bağımsız sendikacının ilan ettiği genel grevdi. Nikaragua'da Sandinista devrimini ateşleyenler, öldürülen ana muhalefet partisinin dul eşinin etrafında toplananlardı. Uzun iç savaşı nihai ayaklanmaya taşıyan kıvılcımı onlar yakmıştı. Başarıya ulaşan, ulaşamayan pek çok devrim tarihinde buna benzer örnekler bulunabilir.

Özel ve ekibi 2024 yerel seçimlerinden birinci parti olarak çıkınca, sivil stepne bir ana muhalefetle işleyen başkanlık sisteminde ciddi bir gedik açıldı. 2025'te TÜSiAD «Sistem çöktü» diye haykırdığında, CHP'nin «devletçi» tedrisatından geçmemiş İmamoğlu'nun ateşlemesiyle; artık tekelci muhalefet partisi için iktidar, uzanamayacakları bir ciğer olmaktan çıkmıştı. Gelinek noktada parti fiilen kapatıldı, ama ciğer orada, tüm baş döndürücü vaatleriyle hala uzanılacak bir noktada, çünkü

çağırdıkları yere gelen öfke dolu bir kitle var. Özel-İmamoğlu tayfasını, Papaz Gapon rolünü oynamaya itecek olan, iktidara yakın olmanın baş döndürücü iştihasıdır. Mehmet Ağar'ın eski kurmayı Bülent Kuşoğlu'nun ağzından "derin devlet istedi biz de kazandığımız seçimleri bile AKP'ye hediye ettik." ifşaları duyuluyor. Diyor ki karanlık şahıs, biz kazandığımız iktidardan bile vazgeçtik, sen de iktidara yürümekten vazgeç. Bu açık "derin devlet" tehdidinden sonra, Özel'in iştahının ne derece kapanacağını göreceğiz ya da bizi yeni bir Nikaragua deneyimi bekliyor olacak.

Ne olursa olsun, yaşanan üç günde Türkiye halk hareketi şu önemli ve kısa dersleri birikimine katmıştır.

1) **Hızlı iletişim, yıldırım misali örgütlenme hasmı hazırlıksız yalvarmanın anahtarıdır.** Barikatlar henüz berkitilmeden aşılmalıdır. Bu üç günde öfkeli kitleler polis kurduğu barikatları defalarca aştılar. Oysa, şimdiye dek her seferinde o barikatların önünde tereddütlerle durulamak, kitle hareketini CHP kulvarını kullanmaya iten en önemli ögeydi. Şimdiden sonra halk hareketi o barikatları aşmak için ana muhalefet kulvarına ihtiyaç duymayacak. İhtiyaç duydukları tek şey hızlı iletişim- yıldırım misali örgütlenme. İnisiyatif emekçilerin ellerindedir.

2) **Yıldırım misali örgütlenmeyle, belirleyici alanda belirleyici bir gücü toplamak artık mümkünler arasındadır.** Tecrübe edildiği kadarıyla bile bu durum düzenin tüm güvenlik işleyişini kısa süreliğine de olsa paralyze etmeyi başarıyor. Belirleyici bir yerde böyle bir güç yoğunlaşması sistemin en tepesindekileri öyle bir korku dalgasıyla çarpıyor ki, ya sessizliğe bürünüyorlar ya da her kafadan bir başka ses çıkıyor. Bu korku dalgasının yarattığı paralize durum en tepeden aşağısına çığ misali çoğalarak düşüyor. Alt kademedekiler ya açık bir talimat gelmediği için ya da karşı-talimatlarla akamete uğradıkları için, kurdukları barikatlarda fazla tutunamıyorlar. Bir devrimde, yürüyen-dövüşen kitleler ile iktidar arasında son bir güvenlik duvarı kalmışsa, bilin ki artık o duvar en dayanıksız olan duvardır. O son duvarı oluşturanlar "Bu iş bitti" noktasına bir adım yakınlıkta bulurlar kendilerini. Aynı duygu barikatı zorlayanlarda da hakimdir, her türlü bedeli ödemenin degeceği an o andır.

3) İki anlama gelmeyecek açıklıkta tek bir direktifle topluca harekete geçebilme kapasitesi, ancak bir dizi genel provayla kazanılabilecek türden özelliktir. Bu üç günde öfkeli kalabalıklar "iktidar yürüyüşü" çağrısını bir direktif olarak algılamış ve onun azmiyle harekete geçmiştir. Fakat bu tek direktifin burjuva politikacıların elinde birbirine tamamen

zit ikili bir anlam yüklü olduğunu yaşayarak gördüler. **Şimdiden sonra devrimci kitle hareketinin iktidar yürüyüşünde en yakıcı ihtiyaç, bizzat kitlelerin önünde pratik olarak belirmiştir: Gerçek bir devrimci karargaha sahip olmak.** Bugüne dek sadece devrimci çevreler arasında bir tartışma alanı bulabilen konu, şimdi kitlelerin önündedir ve kitleler, teorik mülahazalarla değil, ancak önlerine pratikte dikilen sorunlara bir çözüm arayışına girerler.

4) Önünde durulmaz bir sel oluşturup kararlılıkla sokaklara akmak... Güçleri, en az 350 bin sandığa, dağıtan seçimler değil, ama sadece sokaklar, biriken öfkeyi sonuca belirleyebilecek güçlükte bir darbe oluşturmak üzere yoğunlaştırabilir. Öteden beri kitlelerin sezgi düzeyinde kavradığı bu kanaat, şimdi sağlam, pratikte sınanmış bir kanaate dönüşmüştür.

Yaşanan bu üç gün, önümüze tekrar tekrar "öncü yok ya da hazır değil" argümanını taşıyanlara, güçlü bir cevap sunmuştur. Öfke dolu milyonlar, nihai kavgayı zafere ulaştıracak devrimin en karmaşık görevlerini sırtlamak üzere, kendi içinden güçleri, sessiz derinden ama istikrarlı biçimde hazırlanmayı sürdürüyor. Bu güçler fırsatını bulduğunda gücü ölçüsünde, elde ettikleri hazırlığı provadan geçirmeyi ihmal etmiyorlar. Henüz zamanı değil, güç yetersiz, hazırlığımız bitmedi demiyorlar. Genel provaların değerini biliyorlar ve fırsatı kaçırmıyorlar. En karmaşık görevleri kavramanın yolunun böyle provalardan geçtiğini sezinliyorlar. Özel'i bir Papaz Gapon'a çevirebilecek olasılıklar, öfkeli kalabalıkların bu bilincinden destek alıyor.

Sandıkta değil ama sokakta, özgün talepleri arka arkaya dizmek için değil ama tek bir hedef için "iktidar" için yürümeye kararlı bir kitlenin var olduğu, üç günün olaylarında kanıtlanmıştır. Bu kitle hazırlığını genel provadan geçirmeyi sürdürecektir ve nihai kavganın en kritik anlarında, proleter devrimci öncünün yol gösterici desteğine ve "Kabul edilmiş öncü" konumlanışına açıklık duyar hale gelecektir.